

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.022 van 9 juli 1998
in de zaak A. 78.328/XII-1304.**

In zake : 1. Wim DECORTE,
2. Michel MAHY,
3. Gustave PICALAUSA,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. NOLMANS,
kantoor houdende te HALLE,
Bergensesteenweg 54

tegen :

de stad HALLE.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Wim DECORTE, Michel MAHY en Gustave PICALAUSA op 20 april 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging de beslissingen van 17 februari 1998 waarbij de gemeenteraad van de stad Halle Lena LECOSSOIS en Filip DE ROECK, beiden politieagent, bevordert tot inspecteur van politie;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juni 1998;

Gehoord het verslag Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. NOLMANS, die verschijnt voor de verzoekende partijen,
en van Advocaat J. UYTTERSROT, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 22 september 1997 besluit het college van
burgemeester en schepenen van de stad Halle twee
betrekkingen van inspecteur van politie vacant te
verklaren, een bevorderingsexamen uit te schrijven en de
examenjury samen te stellen.

1.2. Zes politieagenten, waaronder verzoekers,
stellen zich kandidaat. Het examenprogramma is als volgt
samengesteld :

"1) schriftelijke proef, op 60 punten (te behalen
minimum : 36/60);

een of meerdere probleemgevallen waarmee een
inspecteur vanuit de dagdagelijkse praktijk mee te
maken heeft wordt(en) voorgelegd. Specifieke aandacht
gaat uit naar de besluitvaardigheid in de aanpak en
de zelfstandige gerechtelijke afhandeling van een
politieel probleem, evenals naar de leiding en
taakverdeling van de hem/haar toebedeelde patrouille
om tot een goede interventie te komen.

2) mondelinge proef, op 40 punten (te behalen
minimum : 24/40);

mondelinge verdediging van hoger vermelde opgave, dit in een ruimer kader voor een jury, waarbij de kandida(a)t(e) wordt ondervraagd omtrent de hoger gestelde noodzakelijke vaardigheden eigen aan de functie.

>Evaluatie van de overeenstemming van het profiel van de kandida(a)t(e), met de specifieke vereisten van de functie, ondermeer in verband met omgang met medewerkers, evenals van zijn/haar motivatie en van zijn/haar interesse voor het werkterrein.

Om geslaagd te zijn moet de kandidaat 50 % van de punten behalen op elke proef afzonderlijk en 60 % op het geheel van het examen".

1.3. Blijkens het proces-verbaal van het bevorderigsexamen slagen slechts drie kandidaten, m.n. Filip DE ROECK, Lena LECOSSOIS en Guido PULINX. Verzoekers DECORTE en MAHY blijken niet de vereiste 60 % behaald te hebben op het totaal; verzoeker PICALAUSA is wel in dat geval (61 %) maar hij bekomt op de mondelinge proef slechts 18/40.

1.4. Op 1 december 1997 neemt het college kennis van het proces verbaal van het examen.

De korpschef verstrekt, op 2 december 1997, zijn advies over de drie geslaagde kandidaten.

1.5. Op 16 december 1997 besluit de gemeenteraad van de stad Halle "kennis te nemen van de beslissing genomen door het schepencollege in zitting van 22 september 1997 tot vacantverklaring van de functie van inspecteur van politie bij bevordering en deze te bekrachtigen".

Op 17 februari 1998 bevordert de gemeenteraad Lena LECOSSOIS en Filip DE ROECK tot inspecteur van politie. Lena LECOSSOIS wordt de meest gunstig gerangschikte kandidaat genoemd "wat betreft de examenuitslag en de beoordeling van de korpsoverste", zij is " bezig met de opleiding tot het behalen van het brevet van officier van gerechtelijke politie" en die elementen worden "primerend" geacht t.o.v. de beroepservaring. Voor Filip DE ROECK worden dezelfde overwegingen gemaakt nadat vastgesteld is dat Lena LECOSSOIS benoemd is.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen uiteenzetten dat de twee benoemden hangende het geding tot nietigverklaring specifieke en bijzondere beroepservaring kunnen opdoen die hen tot voordeel zal strekken wanneer na vernietiging een nieuwe benoeming zal moeten gebeuren; dat zij het bijzondere en specifieke karakter van die ervaring zien in het feit dat het gaat om ervaring in de "basisgraad van het middenkader" van de gemeentepolitie in een functie die bestaat in het leiding geven aan interventieploegen; dat de verzoekende partijen vervolgens wijzen op het ernstig moreel nadeel dat de eerste en derde verzoeker lijden doordat een aantal objectieve elementen in hun voordeel spreken (o.m. hun dienstanciënniteit, het bezit van het brevet van officier van gerechtelijke politie) en doordat zij in het vervolg onder het gezag van de benoemden zullen moeten

werken terwijl zij nu hun hiërarchische oversten zijn, hetgeen vernederend is en hun in hun werkomgeving in diskrediet brengt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het aangevoerde nadeel niet moeilijk te herstellen is omdat enerzijds met het aspect "ervaring" geen rekening zal mogen gehouden worden bij het hernemen van de bevorderingsprocedure na een vernietiging terwijl die ervaring evenmin specifiek genoemd kan worden en omdat anderzijds het morele nadeel volledig hersteld zal worden door een vernietigingsarrest; dat zij ook betoogt dat het aangevoerde moreel nadeel niet ernstig kan genoemd worden, dat het vaag omschreven is en dat de noodzaak om in het vervolg onder het gezag van de benoemden te werken geen bijzondere omstandigheid uitmaakt die het bestaan van een moeilijk te herstellen nadeel bewijst;

3.3.1. Overwegende dat met de ervaring die een benoemde kan opdoen geen rekening mag gehouden worden wanneer, na een eventueel vernietigingsarrest, opnieuw over de bevordering beraadslaagd wordt; dat die ervaring zodoende in principe geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent aan een niet-benoemde kandidaat; dat bijzondere omstandigheden en met name de specificiteit van de ervaring die de benoemde opdoet wel een reden kan zijn om aan te nemen dat een kandidaat die de benoeming niet heeft gekregen een onherstelbare achterstand zal oplopen; dat evenwel met de verwijzing naar de algemene situatie van een politieinspecteur de verzoekende partijen dat bewijs niet leveren;

3.3.2. Overwegende, wat het moreel nadeel in hoofde van de eerste en de derde verzoekende partij betreft, dat zij dat nadeel zien in elementen die betrekking hebben op enerzijds het voorbijgaan aan zekere objectieve gegevens die hun een grotere aanspraak op bevoor-

dering zouden geven en anderzijds op de hiërarchische situatie waarin zij na de bestreden beslissing terechtkomen; dat zij evenwel bij de ontwikkeling van dat nadeel voorbijgaan aan het essentieel objectief gegeven dat zij niet geslaagd zijn voor het bevorderingsexamen en met name geen nadeel ontwikkelen dat op dat objectief gegeven betrekking heeft;

Overwegende dat het nadeel dat de verzoekende partijen aanvoeren en dat, daargelaten de vraag of het ernstig en moeilijk te herstellen is in de zin van artikel 17 van de Raad van State-wet, onmiskenbaar bestaat, geen rechtstreeks verband vertoont met de reden waarom de gemeenteraad met hun kandidatuur geen rekening heeft kunnen houden -het niet slagen in het examen-, terwijl zij bij de ontwikkeling van hun middelen de onregelmatigheid van het bevorderingsexamen als een grondslag zien om de bevordering van kandidaten die wel geslaagd waren in het examen te bestrijden en terwijl die onregelmatigheid ook de enige grondslag kan zijn om hen een voldoende belang te verlenen bij het bestrijden van die bevorderingen, die in het rechtsverkeer verschijnen als de eindbeslissingen in een complexe verrichting die wat hen betreft reeds eerder -op het ogenblik dat zij niet geslaagd werden verklaard in het examen waaraan zij zonder voorbehoud hebben deelgenomen- definitief haar beslag had gekregen; dat aldus, aangezien hun belang bij het bestrijden van de bevorderingen afhankelijk is van een positief antwoord op de vraag of het examen een regelmatig verloop gekend heeft, vastgesteld moet worden dat het nadeel dat de verzoekende partijen aanvoeren betrekking heeft op elementen die buiten de grenzen van dat belang gelegen zijn en dat het dienvolgens als onrechtstreeks verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.